

Sygn. akt VIII U 1540/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 lutego 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący:	SSO Patrycja Bogacińska-Piątek
Protokolant:	Iwona Sławińska

po rozpoznaniu w dniu 5 lutego 2016 r. w Gliwicach

sprawy M. R. (R.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania M. R.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 12 sierpnia 2015 r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek

Sygn. akt: VIII U 1540/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 12 sierpnia 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu M. R. prawa do emerytury. W uzasadnieniu decyzji ZUS powołując się przepis art. 55 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych wskazał, iż ubezpieczony ma ustalone prawo do emerytury od 1 czerwca 2004 roku na podstawie art. 46 w zw. z art. 29 ustawy emerytalno-rentowej. Ubezpieczony nie ma prawa do zastosowania art. 55 ponieważ po osiągnięciu wieku emerytalnego nie kontynuował ubezpieczenia emerytalnego.

W odwołaniu od powyższej decyzji, ubezpieczony wniósł o jej zmianę i orzeczenie co do istoty sprawy oraz zasądzenie kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Ubezpieczony zarzucił, że ZUS bezzasadnie nie zastosował art. 185a ustawy emerytalnej.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując dotychczasowe stanowisko.

Sąd Okręgowy w Gliwicach ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony M. R. urodził się (...)

Na podstawie decyzji (...) Oddział w Z. z dnia 7 lipca 2004r. ubezpieczony nabył prawo do emerytury od dnia 1 czerwca 2004r.

Wysokość emerytury została obliczona na podstawie art. 53 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury organ rentowy przyjął wynagrodzenie z 10 lat, gdzie wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 325,57% i został ograniczony do 250%.

Do ustalenia wysokości emerytury uwzględniono staż pracy w ilości 35 lat i 8 miesięcy okresów składkowych oraz 6 lat okresów nieskładkowych.

Obliczenie podstawy wymiaru świadczenia i jego wysokości nastąpiło przy zastosowaniu kwoty bazowej 1829,24 zł.

Kolejnymi decyzjami ZUS dokonywał waloryzacji świadczenia.

W dniu 5 sierpnia 2015r. ubezpieczony wniósł o przeliczenie emerytury lub kapitału początkowego na podstawie ustawy z dnia 5 marca 2015r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Sąd ustalił, iż ubezpieczony nie składał w ZUS nowego wniosku o przyznanie emerytury na innej podstawie prawnej niż pobierane świadczenie.

Nadto ustalono, iż ubezpieczony nie pracował po 31 sierpnia 2004 roku na podstawie umowy o pracę. Prowadził pozarolniczą działalność gospodarczą do 31 grudnia 2004 roku, z tego tytułu nie zgłosił się do ubezpieczeń społecznych, a jedynie do zdrowotnego.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o akta organu rentowego. Zgromadzony materiał dowodowy, Sąd uznał za kompletny, wiarygodny i mogący stanowić podstawę ustaleń faktycznych.

Sąd Okręgowy w Gliwicach zważył, co następuje:

odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

Ustawą z dnia 5 marca 2015r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2015r. poz. 552) wprowadzono zmiany w przepisach ustawy z dnia 17 grudnia.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Ubezpieczony złożył wniosek o przeliczenie pobieranego przez niego świadczenia z uwagi na zmiany w ustawie emerytalnej wprowadzone przepisami powyższej ustawy z dnia 5 marca 2015r.

Sąd orzekający w niniejszej sprawie podziela stanowisko organu rentowego, iż przepisy wprowadzone wskazaną nowelizacją do ustawy emerytalno - rentowej bądź też zmienione tą nowelizacją nie znajdują zastosowania do emerytury ubezpieczonego.

Przepis art. 26 ust. 6 znajduje zastosowanie przy ustalaniu wysokości emerytury przyznawanej na podstawie art.24, art. 24 a, art. 27 w związku z art.55, ustawy emerytalnej, tj. do emerytur ustalanych w myśl nowych zasad, po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego.

Ubezpieczony pobiera emeryturę ustaloną na starych zasadach obliczoną na podstawie art. 53 ustawy emerytalnej.

Zgodnie z art. 55 ustawy ubezpieczonemu spełniającemu warunki do uzyskania emerytury na podstawie art. 27 (tj. urodzonemu przed dniem 1 stycznia 1949r.), który kontynuował ubezpieczenia emerytalne i rentowe po osiągnięciu

przewidzianego w tym przepisie wieku emerytalnego i wystąpił z wnioskiem o przyznanie emerytury po dniu 31 grudnia 2008r., może być obliczona emerytura na podstawie art. 26, jeżeli jest wyższa od obliczonej zgodnie z art. 53.

Po myśli wprowadzonego wskazaną wyżej nowelizacją art. 55a ust. 1 przepis art. 55 stosuje się również do ubezpieczonego, który miał ustalone prawo do emerytury przed zgłoszeniem wniosku o emeryturę, o której mowa w art. 27 tj. przed zgłoszeniem wniosku o emeryturę z tytułu osiągnięcia powszechnego wieku emerytalnego.

Organ rentowy analizował sprawę pod kątem spełniania przez ubezpieczonego przesłanek do przyznania prawa do emerytury zgodnie z art. 55 ustawy emerytalno-rentowej. Ubezpieczony nie kontynuował ubezpieczenia emerytalnego i rentowego po uzyskaniu powszechnego wieku emerytalnego, a zatem nie spełnia warunków wskazanych w cytowanym art. 55 ustawy. W konsekwencji nie można obliczyć świadczenia na podstawie art. 26 ustawy.

Do ubezpieczonego nie znajdzie zastosowania art. 185a ust. 1 ustawy, zgodnie z którym przy ustalaniu wysokości emerytury dla osób nabywających prawo do emerytury w wieku określonym w art. 24 ust. 1a i 1b oraz w art. 184, kapitał początkowy podlega przeliczeniu poprzez dodanie do okresów nieskładkowych okresów, o których mowa w art. 7 pkt 9 (okresów nauki w szkole wyższej na jednym kierunku, pod warunkiem ukończenia tej nauki, w wymiarze określonym w programie studiów), przebytych przed dniem 1 stycznia 1999r., w wymiarze nieprzekraczającym 1/3 okresów składkowych udowodnionych do dnia zgłoszenia wniosku o emeryturę. Do przeliczonego kapitału początkowego stosuje się przepisy art. 173 ust. 3-6.

Przepis ten dotyczy wyłącznie ustalania kapitału początkowego i pozwala na zaliczenie przy jego obliczeniu okresów nauki w szkole wyższej na jednym kierunku, pod warunkiem ukończenia tej nauki, w wymiarze określonym w programie studiów, przebytych przed dniem 1 stycznia 1999r., w wymiarze nieprzekraczającym 1/3 okresów składkowych udowodnionych do dnia zgłoszenia wniosku o emeryturę.

Zgodnie z art. 174 ust. 1 ustawy emerytalno - rentowej kapitał początkowy ustala się dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948r., którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub za których składki opłacali płatnicy składek.

Nadto kapitał początkowy oblicza się przy ustalaniu prawa do emerytury na nowych zasadach tzw. emerytury kapitałowej (art. 25 i 26 ustawy).

Zgodnie z art. 24, ust. 1 ustawy emerytalnej ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego określonego w ust. 1a i 1b, z zastrzeżeniem art. 46, 47, 50, 50a, 50e i 184.

Natomiast zgodnie z art. 25, ust. 1 ustawy emerytalnej, podstawę obliczenia emerytury, o której mowa w art. 24, stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, zwaloryzowanego kapitału początkowego określonego w art. 173-175 oraz kwot środków zaevidencjonowanych na subkoncie, o którym mowa w art. 40a ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych, z zastrzeżeniem ust. 1a i 1b oraz art. 185.

Zgodnie zaś z art. 26 ust. 1 emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art. 25 przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust. 5 i art. 183.

W myśl cytowanych wyżej przepisów, jedynie przy obliczeniu emerytury przyznanej na podstawie art. 24 uwzględnia się kwotę składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, oraz zwaloryzowany kapitał początkowy, po pomniejszeniu ich o sumę kwot pobranych wcześniej emerytur. Natomiast do emerytur przyznanych na podstawie art. 27 i nast. stosuje się przy obliczeniu ich wysokości, zasady określone w art. 53, w oparciu o który odwołujący miał obliczoną emeryturę. W takim wypadku nie ustala się też kapitału początkowego.

Przepis art. 55 ustawy – który z uwagi na treść art. 55a ustawy może znaleźć zastosowanie do ubezpieczonego, który miał ustalone prawo do emerytury przed zgłoszeniem wniosku o emeryturę, o której mowa w art. 27 – pozwala na obliczenie emerytury na podstawie art. 26 również ubezpieczonemu spełniającemu warunki do uzyskania emerytury na podstawie art. 27, który kontynuował ubezpieczenia emerytalne i rentowe po osiągnięciu przewidzianego w tym przepisie wieku emerytalnego i wystąpił z wnioskiem o przyznanie emerytury po dniu 31 grudnia 2008r., a obliczona w ten sposób emerytura jest wyższa od obliczonej zgodnie z art. 53, jednak jak wyżej wskazano nie znajdzie on zastosowania do ubezpieczonego, który nie kontynuował zatrudnienia po uzyskaniu powszechnego wieku emerytalnego.

Reasumując ubezpieczony, jako osoba urodzona przed dniem 1 stycznia 1949r., nie może nabyć prawa do emerytury na podstawie art. 24 ustawy emerytalnej i dodatkowo nie kontynuował zatrudnienia po uzyskaniu powszechnego wieku emerytalnego, a tylko w takim wypadku możliwe jest ustalenie wysokości świadczenia zgodnie z regułami określonymi w art. 25 i 26 ustawy o FUS, w tym również z uwzględnieniem kapitału początkowego.

W konsekwencji, Sąd na mocy (...) § 1 k.p.c. oddalił odwołanie.

(-) SSO Patrycja Bogacińska – Piątek